

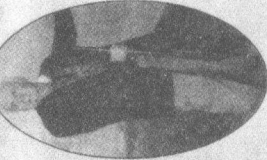
Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ
ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ
ΘΑΝΑΤΟΥ

Κύκλος Αναρχικών

ΜΑΖΙ ΜΕ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΡΩ ΧΩΡΙΑ ΔΕΝ ΑΔΩΣΙΑΝ ΤΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ

δρόμο για το χρυσάφι

αλλά οι αστυνομικοί έδωσαν να τους βάλουν να τους περάσουν. Όταν μερικοί από τους αστυνομικούς είδαν ότι οι αστυνομικοί έδωσαν να τους περάσουν...

Β. ΠΑΠΑΔΗΡΕΥ
λύση με συναίνεση
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ και ουσιαστική διαπραγματευτική λύση... Η συναίνεση είναι η λύση που επιθυμούν οι αστυνομικοί...

Λέει ο Λαβράκος στο βήμα της Βουλής:
...οι αστυνομικοί έδωσαν να τους περάσουν...

ΟΙΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΟΥΝΙΑΠΛΑΣΣΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Αγριο ξύλο στο

Εξοπλισμένοι με πυροβόλα και κροτίδες, οι αστυνομικοί έδωσαν να τους περάσουν...

...οι αστυνομικοί έδωσαν να τους περάσουν...

ΟΙ ΚΑΝΑΔΟΙ ΠΡΟΕΙΔΟΤΟΙΧΙΩΝ ΟΤΙ ΑΝ ΔΕΝ ΦΥΤΟΥΝΤΑ ΜΤΙΚΟΚΑ ΜΕΧΡΙ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, ΕΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΝ ΤΗΝ ΕΤΕΡΑΝΧΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΤΗΣ Μ. ΠΙΤΣΟΛΟΥ

Ο ΜΙΚΡΟΙ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΗΝΑΝ... Η Μ. ΠΙΤΣΟΛΟΥ...

...οι αστυνομικοί έδωσαν να τους περάσουν...

...οι αστυνομικοί έδωσαν να τους περάσουν...

...οι αστυνομικοί έδωσαν να τους περάσουν...

...οι αστυνομικοί έδωσαν να τους περάσουν...

... Το πρόταγμα της αυτοοργανωμένης ανατρεπτικής δράσης παραμένει επίκαιρο και εξαιρετικά επικίνδυνο, μέσα στις εκρηκτικές συνθήκες που γεννά η αποδιάρθρωση των κοινωνικών και οικονομικών δομών, με την κοινωνική εξαθλίωση που προκαλεί και την εντεινόμενη καταστολή που επιτάσσει. Τα κοινωνικά κομμάτια που είναι από τη θέση τους υποχρεωμένα να αντιστέκονται στην αναδιρθρωτική επέλαση του κράτους και του κεφάλαιου (νεολαίοι, εργάτες, αγρότες, τοπικές κοινωνίες) λαμβάνουν θετικά το μήνυμα της εξέγερσης και καθώς τα διαπραγματευτικά όρια διεκδίκησης διαρκώς στενεύουν, οι αντιστάσεις τους αποκτούν και θα αποκτούν ολοένα και περισσότερο το χαρακτήρα ανεξέλεγκτων εκρήξεων που δονούν το ήδη ασταθές έδαφος που πάνω του κινούνται οι πάσης φύσεως εξουσιαστές.

Πολυτεχνείο '95

Η εξέγερση των χωριών Βαρβάρα και Ολυμπιάδα έναντια στον εκσυγχρονισμό του θανάτου

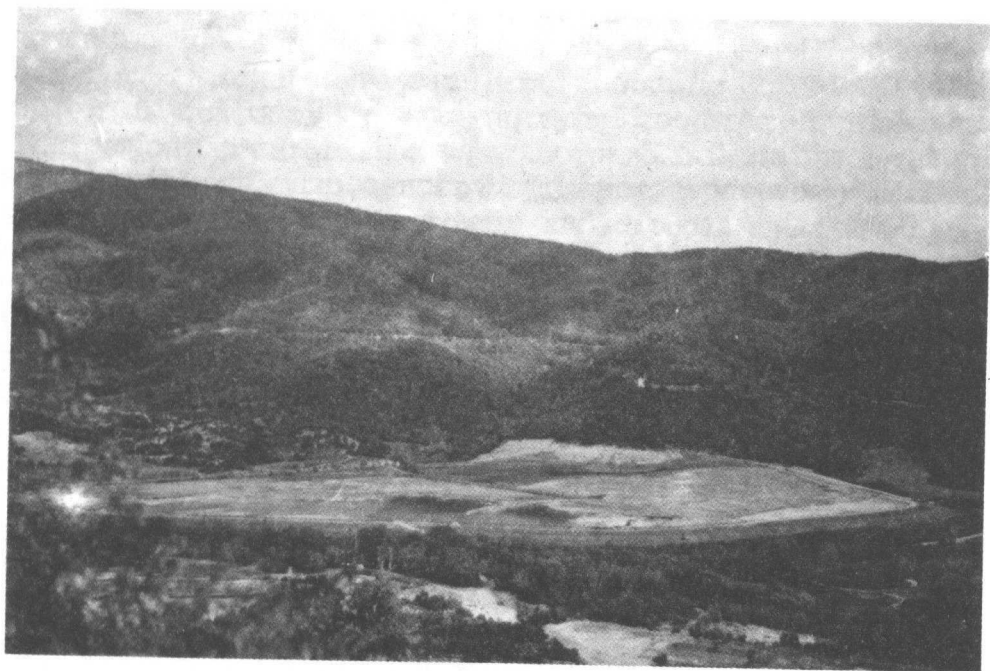
Δεν πέρασε πολύς καιρός από τις εκλογές που «επικύρωσαν» την κεντροαριστερή διαχείριση της εκσυγχρονιστικής βαρβαρότητας και τα πρώτα σημάδια των κοινωνικών εκρήξεων που προκαλεί αυτή η διαχείριση είναι ήδη ορατά. Η αναδιάρθρωση των επι μέρους οικονομικών, κοινωνικών ακόμα και πολιτισμικών δομών που επιτάσσει η «οικουμενική» λογική της παγκόσμιας αγοράς προκαλεί έντονους κραδασμούς και συναντά ισχυρές αντιστάσεις, καθώς επιβάλλει όχι μόνο την οικονομική εξαθλίωση και τον κοινωνικό αποκλεισμό μεγάλων κομματιών της κοινωνίας, αλλά και τη συντριβή κάθε τοπικής ιδιαιτερότητας, το στραγγαλισμό της οποιας τοπικής αυτονομίας -όσο στοιχειώδης κι αν είναι αυτή-, την αποδιάρθρωση των όποιων δεσμών κοινωνικής αλληλεγγύης εξακολουθούν να υφίστανται στις τοπικές κοινωνίες, στο βαθμό που αποτελούν εμπόδιο στα επεκτατικά σχέδια του κράτους και των αφεντικών.

Στις άγριες αντιστάσεις των τοπικών κοινωνιών που ζήσαμε τα τελευταία χρόνια (Καλαμάς, Αραβησσός, Χανιά, Πουρί) έρχεται να προστεθεί κι εκείνη των κατοίκων των χωριών Βαρβάρα και Ολυμπιάδα, καθώς και όλων των χωριών του Στρυμωνικού κόλπου ενάντια στην εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού στην περιοχή της Ολυμπιάδας. Ένας αγώνας ο οποίος έχει ξεκινήσει από το 1989 και οδήγησε στις 17 του περασμένου Οκτώβρη σε άγριες συμπλοκές με τα ΜΑΤ που γλίτωσαν τελευταία στιγμή από βέβαιο λυντσάρισμα χάρη στην «πυροσβεστική» παρέμβαση των

κοινοτικών αρχών. 'Ένας αγώνας' που παρόλη τη συμβιβαστικότητα και τις υπαναχωρήσεις της συντονιστικής επιτροπής (η οποία αποτελείται από εκπροσώπους των τοπικών αρχών), συνεχίζεται μέχρι σήμερα...

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα απ'την αρχή. Η περιοχή της ΒΑ Χαλκιδικής είναι μια περιοχή ιδιαίτερα μολυσμένη από τα μεταλλεία του Μάντεμ Λάκκο και της Ολυμπιάδας που εδώ και δεκαετίες παράγουν θειούχο μόλυβδο, ψευδάργυρο και σιδηροπυρίτη, ο διαχωρισμός των οποίων γίνεται με τη χρησιμοποίηση επικίνδυνων χημικών ουσιών (κυανίου, γαλαζόπετρας, κ.λπ.) και απελευθερώνοντας ποσότητες αρσενικού που εμπεριέχονται στο μέταλλευμα. Φυσικά όλες αυτές οι ουσίες συγκεντρώνονται, μετά την επεξεργασία του μεταλλεύματος, σε τεράστιες χαβούζες (μέχρι σήμερα έχουν εναποτεθεί 3 εκατομμύρια τόνοι στερεών τοξικών αποβλήτων), μολύνοντας τον αέρα και το νερό, όπως άλλωστε συμβαίνει και με τα όξινα νερά των υπόγειων στοών του Μάντεμ Λάκκο που παθαίνουν συχνά υπερχειλίση κατά τη μεταφορά τους από τις στοές στο εργοστάσιο, καταστρέφοντας τη γη και μολύνοντας τον υδροφόρο ορίζοντα, για να καταλήξουν στη θάλασσα. Στα τέλη της δεκαετίας του '80, το κράτος μέσω της Μεταλλευτικής Εταιρείας Βιομηχανικής Ανάπτυξης σχεδιάζει την εγκατάσταση εργοστασίου χρυσού (ο οποίος εμπεριέχεται στον αρσενοπυρίτη της Ολυμπιάδας), αλλά μετά από τις αντιδράσεις των κατοίκων του χωριού, η επένδυση ματαιώνεται.

Το 1992, τα μεταλλεία του Μποδοσάκη (που μες στις στοές τους έθαψαν αμέτρητους μεταλλωρύχους και άλλους τόσους κατέστρεψαν από πνευμονοκονίαση, με αποτέλεσμα να μετατραπούν σε μια από τις σημαντικότερες εστίες εργατικών εξεγέρσεων κατά τη μεταπολίτευση), αφού περνούν λόγω «προβληματικότητας» στα χέρια του κράτους, μπαίνουν σε καθεστώς εκκαθάρισης, καθώς η λειτουργία τους παύει να είναι επικερδής για το κεφάλαιο. Το Δεκέμβρη του '95, το κράτος πουλά τα μεταλλεία στην καναδική πολυεθνική TVX Gold, παραχωρώντας της μεταλλευτικά δικαιώματα σε έκταση 314 τετραγωνικών χιλιομέτρων (!), με σκοπό την επέκταση των μεταλλευτικών εργασιών, την εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού στην Ολυμπιάδα και τη δημιουργία άγνωστου αριθμού λατομείων και εργοστασίων παραγωγής ασβεστολίθου στα βουνά της Βαρβάρας, που θα μετατρέψουν οριστικά πλέον την περιοχή σε κρανίου τόπο. Οι αντιδράσεις του κόσμου είναι άμεσες. Αρχές Φλεβάρη συγκεντρώνονται οι κάτοικοι της Βαρβάρας και της Ολυμπιάδας, καθώς και των υπόλοιπων χωριών του Στρυμωνικού

Ο ΧΩΡΟΣ ΑΠΟΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΑΝΤΩΝ.

ΦΥΛΑΚΙΟ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΟΥ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΥ.

κόλπου και κλείνουν για δυο μέρες την εθνική οδό Θεσ/νίκης-Καβάλας. Παράλληλα στήνουν φυλάκια που επί 24ωρου βάσεως ελέγχουν την είσοδο του μεταλλείου της Ολυμπιάδας, εμποδίζοντας την μεταφορά μηχανημάτων. Αυτή η κατάσταση συνεχίζεται επί 9 ολόκληρους μήνες, με αρκετές αποτυχημένες προσπάθειες της εταιρείας να περάσει μηχανήματα στο μεταλλείο. Οι κάτοικοι είναι αποφασισμένοι να μην επιτρέψουν την εγκατάσταση της μεταλλουργίας χρυσού στην περιοχή τους. Στις εκλογές, η Ολυμπιάδα και η Βαρβάρα αποφασίζουν να ψηφίσουν άκυρο -αφού η σύμβαση πώλησης των μεταλλείων και η εγκατάσταση της μεταλλουργίας χρυσού επικυρώθηκαν από τη συντριπτική πλειοψηφία των κομμάτων στη Βουλή-, εκφράζοντας με αυτό τον τρόπο την οργή και τη δυσπιστία τους απέναντι σε ένα πολιτικό σύστημα εχθρικό στα συμφέροντα της τοπικής κοινωνίας.

«Στις 17 του Οκτώβρη ήταν το δικό μας Πολυτεχνείο»¹

Αμέσως μετά τις εκλογές, η κυβέρνηση δηλώνει αποφασισμένη να προχωρήσει άμεσα στη χωροθέτηση της μεταλλουργίας χρυσού. Οι κάτοικοι βρίσκονται σε επιφυλακή. Αρχές Οκτώβρη, η εταιρεία καταφέρνει κρυφά να περάσει δυο φορτηγά με γεωτρύπανα, μέσα από δασικό δρόμο. Μόλις ο κόσμος το παίρνει είδηση, συγκεντρώνεται στο μεταλλείο. Μετά από μικροσυμπλοκές και μπροστά στις άγριες διαθέσεις των κατοίκων, τα φορτηγά αποχωρούν. Στο μεταξύ, ο χρόνος κυλά και τα περιθώρια «συναινετικών» λύσεων στενεύουν. Οι Καναδοί δίνουν τελεσίγραφο στην κυβέρνηση μέχρι τις 23 Οκτώβρη: αν μέχρι τότε δεν ανοίξει ο δρόμος, θα κλείσουν επ'άοριστον τα μεταλλεία, απολύοντας εκατοντάδες εργαζόμενους. Η στιγμή της σύγκρουσης πλησιάζει.

17 Οκτώβρη: Είναι πρωί και στο φυλάκιο βρίσκονται μόνο καμιά τριανταριά άτομα, κυρίως γυναίκες και συνταξιούχοι. Ξαφνικά, κάνουν στο δρόμο την εμφάνισή τους τρεις κλούβες με MAT κι ένα φορτηγό της εταιρείας. Στην Ολυμπιάδα, οι καμπάνες χτυπούν ασταμάτητα, ειδοποιώντας τον κόσμο για τον ερχομό των μπάτσων. Αμέσως καταφθάνουν από την Ολυμπιάδα καμιά δεκαριά άντρες για να ενισχύσουν το φυλάκιο.

Ο επικεφαλής των MAT «προειδοποιεί» τον κόσμο να ανοίξει το

¹ Αυτή η φράση, όπως και οι υπόλοιπες που βρίσκονται σε εισαγωγικά, ανήκουν στους ίδιους τους κατοίκους και είναι ενδεικτικές του κλίματος που επικρατεί στην περιοχή.

δρόμο. Ο κόσμος αρνείται, οι γυναίκες ουρλιάζουν. Τα MAT παρατάσσονται και αρχίζουν οι συμπλοκές. 7 άτομα συλλαμβάνονται και οδηγούνται μετά από άγριο ξυλοδαρμό στις κλούβες. Οι γυναίκες ξαπλώνουν στο δρόμο για να μην περάσει το φορτηγό. Οι μπάτσοι τις σέρνουν απ'τα μαλλιά. Οι άντρες, βλέποντας πως δεν είναι σε θέση να κρατήσουν το δρόμο, πιάνουν τα γύρω χωράφια και αρχίζουν να ρίχνουν πέτρες, στην αρχή στο φορτηγό της εταιρείας που καταφέρνει με σπασμένα τα τζάμια να περάσει την είσοδο του μεταλλείου και μετά στα MAT, που οπισθοχωρούν προς τις κλούβες. Κάποιος ανεβαίνει στο στύλο του ΟΤΕ και κόβει το καλώδιο. Μόλις τα MAT αποτραβιούνται, ο κόσμος κλείνει το δρόμο με ξύλα και πέτρες.

Στο μεταξύ, τα νέα έχουν μαθευτεί σε όλα τα γύρω χωριά και ο κόσμος αρχίζει να πυκνώνει. Τα MAT βρίσκονται περικυκλωμένα από ένα εξαγριωμένο πλήθος, οπλισμένο με ξύλα και πέτρες και αποφασισμένο για όλα. Ο κόσμος επιτίθεται στις κλούβες και σπάει τζάμια και παρμπρίζ. Καμιά 30αρια νεολαίοι ορμούν σε μια κλούβα και τη σηκώνουν στις δυο ρόδες έτοιμοι να την αναποδογυρίσουν μαζί με τον οδηγό της. Ο τελευταίος σώζεται χάρη στην κατευναστική παρέμβαση των κοινοταρχών, οι οποίοι έχουν καταφθάσει ασθμαίνοντες για να αρχίσουν τις διαβουλεύσεις με τους μπάτσους. Αθέατοι χωρικοί, κρυμμένοι πίσω από τα δέντρα και οπλισμένοι με κυνηγετικές караμπίνες αρχίζουν να πυροβολούν στον αέρα... Οι μπάτσοι έντρομοι, κλείνονται μέσα στις κλούβες. Η συντονιστική επιτροπή δίνει διορία ενός τετάρτου στον επικεφαλής των MAT: αν μέχρι τότε δεν απελευθερωθούν οι συλληφθέντες που στο μεταξύ έχουν μεταφερθεί στον Πολύγυρο, οι συμπλοκές θα ενταθούν. Σ' αυτό το διάστημα, οι πυροβολισμοί πίσω από τα δέντρα πυκνώνουν, ο κόσμος εξακολουθεί να χτυπά τις κλούβες με λοστούς. Τελικά, οι 7 -ορισμένοι από τους οποίους είναι βαρεια τραυματισμένοι- αφήνονται ελεύθεροι (αφού προηγουμένως τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες) και η κατάσταση αρχίζει να εκτονώνεται. Αρχίζουν οι διαβουλεύσεις, τα τηλέφωνα των κοινοταρχών με το υπουργείο, οι υποσχέσεις ότι το θέμα θα επανεξεταστεί.

Στο μεταξύ, οι ώρες περνούν, αρχίζει να νυχτώνει.. Ο κόσμος δε διαλύεται, παραμένει συγκεντρωμένος, απαιτώντας να βγει έξω το φορτηγό της εταιρείας. Μπροστά στην άρνηση των μπάτσων, το πλήθος εξαγριώνεται, οι μπαταριές ξαναρχίζουν. Ο κόσμος κατευθύνεται προς την είσοδο του μεταλλείου. Κάτω από την απειλή εκτεταμένων καταστροφών, η εταιρεία αναγκάζεται να τους αφήσει να βγάλουν έξω το φορτηγό.

Ο κόσμος αρχίζει σιγά-σιγά να διαλύεται, παραμένει όμως σε

Η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να «εξουδετερώσει» τις αντιδράσεις κατοίκων της περιοχής και να τηρήσει τις συμφωνίες με τους Καναδούς

Ποιοι εμποδίζουν τη «Χρυσή» επένδυση

65 δισ. δρχ. για την κατασκευή μεταλλουργίας χρυσού

Πετροπλάξ
ΧΡ. ΚΟΡΦΙΑΤΗΣ

Ο Λα Εκτίλησαν, είναι αληθεύει, αλλά, πολλά χρόνια πριν. Στα τέλη της δεκαετίας του '80 ο τότε αναπληρωτής υπουργός Βιομηχανίας κ. Κ. Παπαναγιώτου είχε αναγκαστεί να απαιτείται - μόλις την παραφώνη - τα έργα για την κατασκευή μεταλλουργίας χρυσού από το ίδιο το ελληνικό Δημόσιο στη Χαλκίδα. Αρκετοί κάτοικοι της περιοχής θα τον «ποδοχόνταν»,... με οδοφράγματα, αντιδράσεις στην προσοχή, με αξιοσημείωτον τα χρωστικά μεταλλεύματα της περιοχής. Ο κίνδυνος καταστροφής των περιβάλλοντος είχε δημιουργήσει σωρεία αντιδράσεων. Η τεχνολογία για την παραγωγή χρυσού ήταν ακόμη «καθυστερημένη».

Σταύρο από τότε είχαν γίνει σημαντικές πρόοδοι στη χημική τεχνολογία. Και η κυβέρνηση το 1994 αποφάσισε να προκηρύξει διεθνή διαγωνισμό με αντικείμενο την κατασκευή βιομηχανίας χρυσού στη Χαλκίδα. Εκεί διαλαδή όπου βρισκόταν τα μεταλλεύματα με τα χρυσόφορα μεταλλεύματα. Είπα, όταν στη συνέχεια ο διευθυντικός αποκρίθηκε με επιτυχία και τέθηκαν οι βάσεις για την πραγματοποίηση επένδυσης συνολικού ύψους 65 δισ. δρχ. από μια εξεδικευμένη κανα-

των 65 δισ. δρχ. Κάπως έτσι και με την ελπίδα ότι θα κόπυζαν οι αντιδράσεις των κατοίκων της περιοχής, που ανέχονταν να εκφράζουν φόβους για καταστροφή του περιβάλλοντος, τον Δεκέμβριο του 1995 στη Βουλή οι βουλευτές του κυβερνώτος κόμματος, αλλά και της αξιωματικής αντιπολίτευσης υπερίσχυαν τη σχετική σύμβαση. Οι Καναδοί της ΤΥΧ Gold «εγκαταστάθηκαν» λοιπόν, μετά την εξαγορά, στη Χαλκίδα με πολλά - πολλά στέδια.

Όλο αυτό το διάστημα των δέκα μηνών που πέρασαν από τότε κάποιοι της περιοχής ήρω από τα διάφορα μεταλλεία και τα εργασιότα εμπλουτισμού περιεργάζονταν την εισοδήσει των Καναδων και την εκτέλεση των εργασιών στο μεταλλείο και το εργοστάσιο της Ολυμπιάδας, επιμένοντας στην άποψη ότι το εργοστάσιο χρυσού «θα είναι θάνατος για το περιβάλλον». Οι κοινοτάρες Ολυμπιάδας και Βαρβάρως, σε αντίθεση με τους συνουδόμενους τους των άλλων κοινοτήτων της περιοχής αλλά και με τους εργαζόμενους στην εταιρεία, ανησυχούσαν ακόμη και τις προεκλήσεις της καναδικής εταιρείας να επισκεφθούν μια σύγχρονη, πρότυπη βιομηχανία χρυσού στις ΗΠΑ για να πεπειθούν ότι κάθε άλλο παρά ε-

σφύρα και σμίλη με το περιβάλλον τεχνολογία για την κατασκευή του εργοστασίου. Η καναδική εταιρεία, ανασφάλως αντί περίπου 11,5 δισ. δρχ. τα μεταλλεία, δεσμεύτηκε για την πραγματοποίηση συνολικών επενδύσεων της τάξεως

ΤΙ ΑΝΑΦΕΡΕΙ Η ΤΥΧ HELLAS

«Η εταιρεία μας έλαβε την απόφαση να ανατεθεί η λειτουργία των μεταλλευτικών και των λοιπών εργασιών της από τις 23 Οκτωβρίου, μη όντας διαθεσιμότητα λειτουργία υπό αμνησία η οποία προκαλείται από τον αποκλεισμό των δρομικών πρόσβασης προς το μεταλλείο της Ολυμπιάδας από κατοίκους της περιοχής», ανέφερε προς «Το Βήμα» ο εκπρόσωπος της ΤΥΧ Hellas ΑΕ κ. Ηλίας Κωνσταντίνος, ένα από τα διεθνώνικά στελέχη της. «Το αποτέλεσμα του αποκλεισμού», προσέθεσε, «είναι να υπάξει αδυναμία λειτουργήσεων οι ήδη υφιστάμενες εγκαταστάσεις. Αμεση συνέπεια, λοιπόν, θα είναι να διακοπεί η μισθοδοσία

των 700 εργαζομένων στην εταιρεία, ενώ είναι σίγουρο ότι θα θηρεί άμεσα η ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής». Πάντως, τόσο ο κ. Η. Κωνσταντίνος όσο και εκπρόσωποι της ΤΥΧ στο εξωτερικό εξήγησαν ότι η εταιρεία δεν έχει σκοπό να εγκαταλείψει οριστικά την επένδυση. «Αναμένουμε να επικρατήσει η λογική και το δίκαιο προς όφελος της εθνικής οικονομίας, των εργαζομένων, των κατοίκων της Χαλκίδας και ιδίως, ταρα εκείνων που εξακολουθούν να αντιδρούν απειροχέτως, τολμηρά σε ανακίνωση της ΤΥΧ Hellas».

Βάσω Παπανδρόου: κίρκος διαβαλλείσεων για να δοθεί λύση στο πρόβλημα

σκλήρους όρους στην εταιρεία του Τορόντο, η οποία τελικά αποδόθηκε να ανεβεί στο τιμήμα της εξαγοράς, να διασφαλίσει περισσότερες θέσεις εργασίας από όσες αρχικά έβαλε» και να ανακατατεθεί στο αίτημα να εφαρμόσει την παύση

σει στον σχετικό διαγωνισμό, δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Απατήθηκαν διαπραγματεύσεις επί μηνών, στις οποίες σημαντικό ρόλο έπαιξε κατ' αρχήν ο τότε υφυπουργός Βιομηχανίας κ. Χ. Ροκφόρμλος και στη συνέχεια ο υπουργός κ. Α. Πεπο-

Βασι, αφού δεν είχαν καν την ψήφισε, οι ανακρινόμενοι την ακριβή τοποθεσία εγκατάστασης και πολύ περισσότερο τους όρους λειτουργίας, του υπό μελέτη και κατασκευή εργοστασίου χυσιού. Δεχόμενους, όμως, ότι θα κινήθουν σύμφωνα και με τις υποδείξεις των αρχών και αφού προηγουμένως κατατίσουν και λάβουν έγκριση για την απαραίτητη περιβαλλοντική μελέτη. Οι προσπάθειες εξάδελου τοπικών παρανότων, όπως επίσης και η διαμεσολαβητική παρέμβαση του Σουλδέλιου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, έπιασαν στο κενό. Ακόμη και οι ασφατέστες τοποθετικές εκπορεύσεις του Τεχνικού Επιμελητήριου (ΤΕΕ) και του Μεταλλικού Πολυτεχνείου ότι είναι δυνατόν να εφαρμοσθεί αναρριπτανική τεχνολογία δεν στάθηκαν ικανές να πείσουν όσους επέμεναν να α- ντιδρούν.

Η υπουργός Ανάπτυξης κ. Βάσω Παπανδρέου «απέκρουσε» τις πολυήμερες διαπραγμα- τίες τις οποίες «απέλειξε» της ΤΥΧ ότι θα «αποφορτίσει» συν- τωμένα προς κάθε κατεύθυνση ψυχραμία και ευελπιστώ- ντας ότι οι πολλαπλές και επο- νελημένες μεσοληθινές προσπάθειες θα απέδιδαν. Ω- σπου την περασμένη Τετάρτη η ΤΥΧ Hellas ανακοίνωσε ότι δεν μπορεί να «περιμετα» περιοσ- τέρη από την επόμενη Τετάρτη 23 Οκτωβρίου. Μέχρι και λίγες ώρες προτού εμφανισθούν οι αστυνομικές δυνάμεις στα με- ταλλεία «ανονήσαν τους δρό- μους», το μεσημέρι της Πέ- μπτης συνέχισε τις επαφές με τοπικούς παράγοντες σε μια προσπάθεια να αποφευχθούν τα χειρότερα. Λίγες ώρες νωρί- τερα είχε προειδοποιηθεί ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμέ- νη να τιμήσει την υπογραφή και δεν πρόκειται να υπα- ναρτήσει στις έξω από κάθε δριμύτητα και λογική αντι- βρομίες των οικονομικών μι- κροσυντηρητών που εκθέ- τουν τη χώρα μας διεθνώς».

Κάτοικοι της περιοχής επιτερίσαν να εμποδίσουν τη διέλευση αυτοκινήτου της εταιρείας και συντάλασαν με την αστυνομία

Ο πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Επενδύσεων κ. Νίκος Σκουλάς προειδοποιεί

«Τραυματίζουν το κύρος της χώρας»

καθένας να κάνει τη δική του πολιτική, πολύ περισσότερο αν είναι αντιπροφώρη- τος». Τέτοιες καταστάσεις, όπως αυτές που διημιουργούνται με την παρεμπόδιση υλο- ποίησης μιας επένδυσης που «έχει κερδοθεί από τη Βουλή», τονίζει ο πρόεδρος του ΕΛΚΕ, «επιβαρύνουν το επενδυτικό κλίμα και δυσχεραίνουν την προστασία προ- σέλευσης επενδύσεων στη χώρα μας». Οι εκπρόσωποι του Κέντρου κινήθηκαν δρα- στήρια τις τελευταίες ημέρες προς την πλευρά της κυβέρνησης για τη λήψη μέ- ρων που θα επέτρεναν το θέμα. «Χαιρετίζω, κατέληξε ο κ. Ν. Σκουλάς, «για το γεγονός ότι η πολιτεία έχει πάρει ζεστά το θέμα και είναι αποφασισμένη να προχωρήσει με κάθε τρόπο στην επίλυση του προς ό- φελος της εθνικής οικονομίας και του τόπου».

κακή πληροφόρηση, την έλλειψη πληρο- φόρησης και την αποπληροφόρηση που αναμφίβολα υπάρχουν σε ανθρώπους οι οποίοι με τις ενέργειες τους δραστηρι- πρόκαλον προβλήματα σε μια μεγάλη ε- πένδυση με προφανή αξία για την εθνική οικονομία, τους εργαζομένους και την περιοχή». Η παρεμπόδιση της επένδυσης, τονίζει ο πρόεδρος του Κέντρου, «τραυμα- τίζει το κύρος και τη σοβαρότητα της γο- ρίας μας ως προορισμού για επενδύσεις από το εξωτερικό», τη στιγμή μάλιστα ό- που «έχει διαπιστωθεί ότι η επένδυση εί- ναι ανταγωνιστικώς τεχνολογίας».

Ο κ. Ν. Σκουλάς στέκεται ιδιαίτερα στη θέση ότι «η τεχνολογία που έχει επιλεγεί απορριπταίει αντί να επιβαρύνει το περι- βάλλον» και σημειώνει ότι «κάποια στιγμή πρέπει να αντιληφθούμε ότι δεν μπορεί ο

εν ονειρο σκοπέλων θα νύ- ταν πραγματικότητα και η Ελ- λάδα θα μεταπερίσταν σε πα- ραγόν χυσιού.

Ο πρόθυμοι κ. Κων. Σπυρίτης ως υπουργός Βιομηχα- νίας στα μέσα του 1995 είχε την πρόνοια να συνδέσει την πολυψη των υπερκερμένων και ελλειμματικών μεταλλείων της Χαλκιδικής με την υποχρέ-ωση του μελλοντικού αγοραστή να κατασκευάσει μεταλλουργία να χυσιού αξιοποιώντας τα υψί- λης περιεκτικότητας σε χυσιού μεταλλεύματα της περιοχής.

Τα υπάγοντα μεταλλεία θε- ούχων κινδύος μεταλλευμάτων, που ανήκουν επί δεκαετίες στο Σπυρίτη Μπυροστάτη, θα είχαν σταματήσει προ πολλού η λειτουργία τους αν δεν ανε- λάμβανε τη διοίκηση τους για τέσσερα χρόνια η Εθνική Τρά- पेζα και δεν τα επιχειρηνοίσε με μερικές εκατοντάδες εκα- τομύρια δραχμής κάθε μήνα. «- τον την εγχείρη φυσικά το ελ- ληνικό Δημόσιο». Ο τότε υφo- πουργός Βιομηχανίας κ. Χ. Πα- χιας, βουλευτής του νομού Χαλκιδικής, ήταν ένθερος θεαστής της διάσωσης αλλά και της περαιτέρω αξιοποίησής των μεταλλείων για τη δημιουρ- γία βιομηχανίας χυσιού. Γνώ- ριζε ότι η διάσωση των μετα- λείων δεν μπορούσε να επιτε- λθεί χωρίς την αξιοποίηση που θα δημιουργούσε η κατασκευή βιομηχανίας. Έτσι, ως όρος για την εξαγορά και τη διάσωση των μεταλλείων, καθώς επίσης των εκατοντάδων θέσεων εργα- σίας που ήταν άμεσα συνυφά- σμένες με τη συνέχιση της λει- τουργίας τους, τέθηκε η κατα- σκευή βιομηχανίας χυσιού από τον αγοραστή, με τη βοήθεια φυσικά του κράτους. Μια βοή-θεια που «μεταφράζεται» με την υποχρέωση να χορηγηθούν οι απαιτούμενες άδειες λει- τουργίας και να επιχειρηθούν οι μεγάλες επενδύσεις με πό- ρους του Πακέτου Ντελόρ II.

Η υπογραφή των σχετικών συμβόλων ανάμεσα στο Δημό- σιο και στην καναδική εταιρεία ΤΥΧ Gold, που είχε πλειοδοτή-

επιφυλακή. Οι βάρδιες στα φυλάκια ενισχύονται και τις επόμενες ημέρες όλοι βρίσκονται επί ποδός πολέμου, περιμένοντας νέα επέμβαση των ΜΑΤ.

Μπροστά στον κίνδυνο νέων και αγριότερων συγκρούσεων, κυβερνητικό κλιμάκιο καταφθάνει στην περιοχή. Αρχίζουν αλληπάλληλες διαβουλεύσεις με στόχο την εκτόνωση της κατάστασης, με άλλα λόγια τη φθορά και την υπονόμευση του αγώνα, με τέτοιο τρόπο όμως που δε θα αφήνει τους κοινοτάρχες εντελώς ακάλυπτους στα μάτια του κόσμου. Και η «μαγική λύση» βρίσκεται: η κυβέρνηση δεσμεύεται ότι θα ξεκινήσουν έρευνες για εναλλακτικές περιοχές εγκατάστασης της μεταλλουργίας χρυσού και ότι στην τελική απόφαση θα προτιμηθούν οι περιοχές που βρίσκονται έξω από τα όρια των κοινοτήτων της Βαρβάρας και της Ολυμπιάδας και οι κοινοτάρχες δεσμεύονται με τη σειρά τους ότι ο δρόμος θα ανοίξει. Οι τελευταίοι, στις λαϊκές συνελεύσεις που γίνονται στα χωριά, προσπαθούν να δικαιολογήσουν τη στάση τους κινδυνολογώντας για τις συνέπειες που θα είχε μια ενδεχόμενη αιματηρή σύγκρουση. Μπροστά στη δυσπιστία, την οργή και την απογοήτευση των κατοίκων, υιοθετείται η απόφαση να συνεχιστούν οι βάρδιες στα φυλάκια, παρότι ο δρόμος θα είναι ανοιχτός, και μόλις αντιληφθούν ότι πάει να περάσει οποιοδήποτε μηχανήμα προορίζεται για μεταλλευτικές έρευνες ή για την κατασκευή του εργοστασίου χρυσού, να το εμποδίσουν, ειδοποιώντας και πάλι τους κατοίκους των γύρω χωριών.

Η συμβιβαστική τακτική των τοπικών αρχών είναι ένα από τα προβλήματα που πάντοτε εμφανίζονται στις κοινωνικές αντιστάσεις τοπικού χαρακτήρα, όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι και το μοναδικό. Ο διχασμός που προκαλεί στην ευρύτερη περιοχή η εγκατάσταση της μεταλλουργίας χρυσού είναι ένα εξίσου σημαντικό πρόβλημα, καθώς ένας αριθμός ορεινών χωριών της ΒΑ Χαλκιδικής (τα λεγόμενα Μαντεμοχώρια) όπως επίσης και το Στρατώνι (παραλιακό χωριό στον κόλπο της Ιερισσού), όπου βρίσκονται τα μεταλλεία του Μάντεμ Λάκκο, εξαρτώνται άμεσα από τη συνέχιση λειτουργίας των μεταλλείων. Το ίδιο ισχύει και για ένα μικρό αριθμό κατοίκων της Βαρβάρας και της Ολυμπιάδας που δουλεύουν εκεί. Οι πιέσεις της εταιρείας για αναστολή των μεταλλευτικών εργασιών βρίσκουν ως ένα σημείο πρόσφορο έδαφος, καθώς εκμεταλλεύονται το φόβο εκατοντάδων εργατών η τύχη των οποίων ήταν ούτως ή άλλως αβέβαιη και επισφαλής από τότε που τα μεταλλεία πέρασαν λόγω χρεών στα χέρια της Εθνικής Τράπεζας και εξακολουθεί να είναι αβέβαιη και επισφαλής, στο βαθμό που η καινούρια εταιρεία «εγγυάται» τη διατήρηση των

θέσεων εργασίας μόνο για τα τρία επόμενα χρόνια.

Η χρόνια υποταγή της ευρύτερης περιοχής σε μια από τις πιο σκληρές και απάνθρωπες μορφές εκμετάλλευσης του κεφάλαιου (τα μεταλλεία του Μάντεμ Λάκκο λειτουργούν από το 1927), -στο βαθμό που ο ορεινός και άγονος χαρακτήρας της περιοχής δεν προσφέρει πολλές διεξόδους επιβίωσης- δημιουργεί διχαστικές καταστάσεις όχι μόνο ανάμεσα στα χωριά, αλλά σε πολλές περιπτώσεις και στο εσωτερικό των ίδιων των ανθρώπων, καθώς συγκρούεται η ταυτότητα του κατοίκου που αγωνίζεται ενάντια στην καταστροφή του χωριού του με εκείνη του εργάτη που παλεύει για το «δικαίωμα» στη μισθωτή σκλαβιά, ως μοναδικό μέσο επιβίωσης.

Μέσα στα πλαίσια μιας κοινωνικής πραγματικότητας κυριαρχούμενης από το κράτος και το κεφάλαιο, η εξέγερση των κατοίκων της Ολυμπιάδας και της Βαρβάρας δεν μπορεί βέβαια να δώσει λύση σε αυτές τις αντιφάσεις, ίσως μόνο να τις οξύνει. Μπορεί όμως να αποτελέσει παράδειγμα για όλους εκείνους που πιθανόν βρεθούν αύριο από άλλη θέση αντιμετώπι με την εκσυγχρονιστική επίθεση του κεφάλαιου στην περιοχή.

«Η τηλεόραση λέει ψέμματα»

Στην εποχή της δικτατορίας των ΜΜΕ, κάθε κοινωνική αντίσταση που απειλεί τις εύθραυστες ισορροπίες της εξουσίας είναι καταδικασμένη είτε στη σιωπή, είτε, εφόσον τελικά υπερβεί τα όρια της καθεστωτικής νομιμότητας, στην παραμόρφωση και τον ευνουχισμό. Είναι μέσω της εικόνας, κυρίως, που διεξάγεται ένας σκληρός ιδεολογικός πόλεμος με πολλούς αποδέκτες.

Η εικόνα που εισπράττουν οι κάτοικοι της Ολυμπιάδας και της Βαρβάρας μέσα από την τηλεόραση, για τα γεγονότα που οι ίδιοι έζησαν είναι τελείως διαφορετική από αυτό που έγινε στην πραγματικότητα· κι αν για πολλούς από μας αυτή η διαπίστωση αποτελεί μια κοινοτοπία, δεν ισχύει το ίδιο και για εκείνους.

Η κάμερα, μολονότι ήταν εκεί, δεν δείχνει τους άγριους ξυλοδαρμούς στην αρχή, δεν δείχνει πόσο μαζική είναι η προσέλευση του κόσμου στη συνέχεια, ούτε την πανωλεθρία που έπαθαν τα ΜΑΤ. Δεν υπάρχει ιδιαίτερη αναφορά στις επικίνδυνες επιπτώσεις της μεταλλουργίας χρυσού στην περιοχή· αντίθετα υπάρχει εκτενής αναφορά στις «ακίνδυνες» μεθόδους επεξεργασίας που πρόκειται να εφαρμοστούν, στα «ύποπτα συμφέροντα» όσων «υποκινούν» τις ταραχές· όλα τα μέσα επιστρατεύονται για να κατευνασθεί ο παράλογος φόβος των

κατοίκων που ως «πρωτόγονοι» και «άξεστοι» δεν αντιλαμβάνονται τις ευεργετικές συνέπειες της προόδου και του εκσυγχρονισμού, τις οποίες προφανώς αντιλαμβάνεται η υπόλοιπη «κοινωνία» υπό τη μορφή της σιωπηλής τηλεοπτικής πλειοψηφίας. Ο στόχος είναι προφανής: η υλική βία δεν είναι από μόνη της ικανή να αποθαρρύνει, να δημιουργήσει την αίσθηση της απομόνωσης και της αδυναμίας, σε αντίθεση με την ιδεολογική βία της εξουσίας που είναι πιο αθόρυβη και αποτελεσματική στη συρρίκνωση των ορίων ελευθερίας στα οποία έχει μέχρι τώρα συνηθίσει να ζει η τοπική κοινωνία.

Ωστόσο, με δεδομένη την προϊούσα όξυνση των κοινωνικών αντιφάσεων, η αποτελεσματικότητα της ιδεολογικής βίας είναι αμφίβολη, σε ο,τι αφορά τόσο τους κατοίκους της συγκεκριμένης περιοχής, όσο και γενικότερα, εκείνα τα κοινωνικά κομμάτια που είναι από τη θέση τους υποχρεωμένα να αντισταθούν στην εκσυγχρονιστική επίθεση της εξουσίας.

Η διαλεκτική της αντίστασης και της καταστολής

Η 17η Οκτώβρη ήταν ένα σημείο κορύφωσης του αγώνα, μια στιγμή ελευθερίας αναδυόμενης μέσα από την πρόσκαιρη θραύση -ως ένα βαθμό- των κοινωνικών καταναγκασμών που γεννά ο ρόλος του πολίτη-κρατικού υπηκόου, η βίαιη αφύπνιση της τοπικής κοινωνίας που αισθάνθηκε να καταργούνται τα στοιχειώδη όρια της μέχρι τότε δεδομένης «ελευθερίας» κίνησής της και αντέδρασε με την αγριότητα που η αίσθηση της αξιοπρέπειας επιβάλλει σε τέτοιες περιπτώσεις: μια εξέγερση πέρα και έξω από κάθε θεσμικό πλαίσιο και ταυτόχρονα το πιθανό όριο επανεγκλωβισμού και υποταγής της κοινωνικής αντίστασης στη λογική της νομιμότητας όπως αυτή εκφράζεται από τους τοπικούς εκπροσώπους της.

Ήταν μια στιγμή αιφνιδιασμού, όχι μόνο για το κράτος και τις κατασταλτικές δυνάμεις, αλλά και για την ίδια την τοπική κοινωνία που δεν ανέμενε να βρεθεί αντιμέτωπη με την ωμή βία του κράτους, μολονότι το τελευταίο δεν έπαυε να δηλώνει από καιρό και με κάθε τρόπο την αποφασιστικότητά του να προχωρήσει στην υλοποίηση των σχεδίων του. Μέσα στις υπάρχουσες συνθήκες απομόνωσης και κατακερματισμού των κοινωνικών αντιστάσεων, αυτός ο αιφνιδιασμός φαίνεται να εκφράζει και τα αντικειμενικά όρια κάθε τοπικής κοινωνίας που αντιστέκεται, καθώς αδυνατεί εξ ορισμού να εντάξει την καταστολή που υφίσταται μέσα στα πλαίσια της ευρύτερης

κατασταλτικής πολιτικής του κράτους, ακριβώς επειδή αδυνατεί να εντάξει αυτόματα τον εαυτό της μέσα στα πλαίσια είτε ανάλογων αντιστάσεων που έχουν εκδηλωθεί στο παρελθόν, είτε αυτών που μέλλεται να ξεσπάσουν. Εξάλλου, με δεδομένη την κοινωνική και ταξική διαστρωμάτωση κάθε τοπικής κοινωνίας, υπάρχουν τμήματά της που δε θα ήθελαν επ' ουδενί λόγο κάτι τέτοιο.

Αν για τους κατοίκους της Βαρβάρας και της Ολυμπιάδας εκείνο που διακυβεύεται (περισσότερο κι από αυτή καθαυτή την περιβαλλοντική καταστροφή) είναι η συλλογική δυνατότητά τους να αποφασίζουν για τον εαυτό τους και τον τόπο όπου ζουν -όσο στρεβλή και παραμορφωμένη κι αν είναι αυτή η δυνατότητα μέσα στα πλαίσια της κυρίαρχης κοινωνικής πραγματικότητας-, για το κράτος και το κεφάλαιο εκείνο που διακυβεύεται δεν είναι μόνο η υλοποίηση μιας επένδυσης, αλλά η συνολική επενδυτική αξιοπιστία της χώρας, που θα καθορίσει και τους όρους ενσωμάτωσής της στο παγκόσμιο σύστημα, καθώς μια τέτοια άγρια, έστω και περιορισμένη τοπικά, αντίσταση δεν μπορεί παρά να αποτελέσει τον προάγγελο για άλλες -αγριότερες ίσως- αυριανές αντιστάσεις σε ευαίσθητα για την αναδιάρθρωση σημεία.

Είναι σε τέτοιες στιγμές ρευστότητας και όξυνσης του αγώνα που ένας συνολικότερος πολιτικός λόγος και πρακτική μπορούν να δοκιμαστούν μέσα από την επαφή με τις ανήσυχες συνειδήσεις της τοπικής κοινωνίας και την αλληλεπίδραση που αυτή η επαφή μπορεί να γεννήσει, με στόχο την ενθάρρυνση του όποιου εξεγερσιακού δυναμικού κρύβει η τοπική κοινωνία στο εσωτερικό της και την έμπρακτη προώθηση του προτάγματος της αυτοοργάνωσης σε κάθε στιγμή του αγώνα, και ιδιαίτερα τις στιγμές που αυτός κινδυνεύει να εγκλωβιστεί στα όρια της καθεστωτικής νομιμότητας.

«Αυτό που ζούμε είναι δικτατορία»

Η κατακτημένη πλέον συνείδηση ότι "αυτό που ζούμε είναι δικτατορία" μπορεί τελικά να οδηγήσει, ανάλογα με την περίπτωση, είτε στη βίαιη επαναφορά στη "λογική", στον "αναπόφευκτο ρεαλισμό" των κυρίαρχων, είτε στη ριζοσπαστικοποίηση τμημάτων της τοπικής κοινωνίας, μέσα από τη συνειδητοποίηση της αναπόφευκτης αντιθεσμικότητας του αγώνα που διεξάγεται, καθώς καταρρέουν και θα καταρρέουν ολόένα και περισσότερο και οι τελευταίες ψευδαισθήσεις

διαπραγματευτικών λύσεων.

Από την άλλη, οι στενοί προσωπικοί δεσμοί της τοπικής κοινωνίας που σε στιγμές ρήξης αποτελούν τη βάση της κοινωνικής αλληλεγγύης με την πραγματική σημασία του όρου, αποτελούν ταυτόχρονα και μια πηγή αδυναμίας, στο βαθμό που δεν υπαγορεύουν απλώς τα όρια της ελισσόμενης τακτικής των τοπικών αρχών, αλλά ταυτόχρονα συνιστούν εκείνη την ασφαλιστική δικλείδα που απορροφά τους αναπόφευκτους κραδασμούς που γεννά αυτή η τακτική στο εσωτερικό της τοπικής κοινωνίας, με αποτέλεσμα η δυσπιστία, η διαφωνία, η οργή να ακολουθούν συνήθως υπόγειες διαδρομές.

Ωστόσο, η δυναμική της αντίστασης δεν είναι ούτε γραμμική, ούτε εκ των προτέρων μετρησιμη. Μέσα στην εκρηκτικότητα της κατάστασης, με δεδομένη την απουσία οποιουδήποτε εδάφους διαπραγμάτευσης, το ένστικτο της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας βρίσκει αμέτρητες ατομικές ή συλλογικές διόδους εκδήλωσης. Από αυτή την άποψη, η «κοινωνική ηρεμία» που επιτεύχθηκε με τη συνεργασία κράτους-τοπικών αρχών είναι εξαιρετικά εύθραυστη και επισφαλής. Ο κοινωνικός πόλεμος ενάντια στα αναδιарθρωτικά σχέδια του κράτους και του κεφάλαιου συνεχίζεται...

Κύκλος Αναρχικών Αθήνα, Νοέμβρης 1996

Αυτό το μικρό χρονικό αγώνα βασίστηκε σε ακριβείς περιγραφές κατοίκων που συμμετείχαν ενεργά στα γεγονότα.

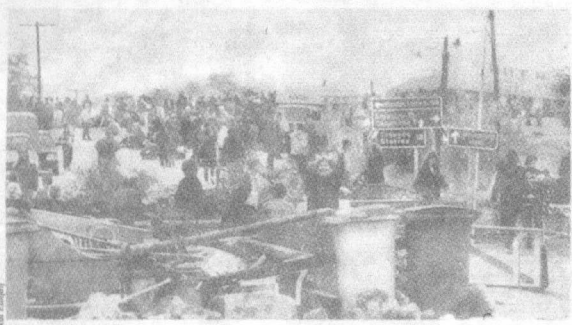

ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Τα μπλόκα βάφτηκαν με αίμα

Με επίθεση τριών διμοιριών ΜΑΤ και άλλων αστυνομικών δυνάμεων κατά 30 κατοίκων υλοποιήθηκαν χτες το μεσημέρι οι κυβερνητικές οδηγίες, που ανακοίνωσε προχτές η υπουργός Ανάπτυξης, Β. Παπανδρέου. Με δυναμική κινητοποίηση 2.000 κάτοικοι των γύρω χωριών απάντησαν στο «κράτος του αστυνομικού». Εκτακτική κυβερνητική σύσκεψη χτες στην Αθήνα. Τη συναίνεση της ΝΔ και του ΣΥΝ εξασφάλισε η κυβέρνηση

Με αίμα βάφτηκαν χτες τα μπλόκα που είχαν στήσει οι κάτοικοι της Ολυμπιάδας κόντρα στην εγκατάσταση της ειδικών μονάδας χροσού. Ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ, μετά τη δήλωση της υπουργού Ανάπτυξης, Β. Παπανδρέου, ότι «έχουν δοθεί οι κατάλληλες οδηγίες στις αρμόδιες αρχές», μετακίνησαν την περιοχή της 12 το μεσημέρι, τρεις διμοιρίες των ΜΑΤ, 30 αστυνομικοί και πολλοί άνδρες της Ασφάλειας, που συνόδευαν δύο γεωργικά οχήματα πάνω σε περίπου 30 κατοίκους — οι περισσότερες γυναίκες της Ολυμπιάδας — που στέκονταν στο μπλόκο προς το χώρο του εργοστασίου. Οι άνδρες των ΜΑΤ και οι αστυνομικοί άρχισαν να αποβιβάσουν τους κατοίκους και να τους χτυπούν με ασπίδες και γκλοψ. Από την πρώτη επίθεση τραυματίστηκαν περίπου δέκα κάτοικοι και έγιναν οι πρώτες συλλήψεις.

Φωτογραφία του Ρ. Ριζοσπάστη

Λίγη ώρα μετά την επίθεση των ΜΑΤ κατά των 30 εξοικονομημένων κατοίκων, η λαϊκή αντιπρόθεση εκδηλώθηκε με ισχυροποίηση των μπλόκων και δυναμική απόδοση των εισβολών

«Συλλέξαμε στο όριο μέχρι να έρθουν και άλλοι συζητημένοι μας να μας συμπερισταθούν. Οι αστυνομικοί περνούσαν από πάνω μας, πατούσαν τις γυναίκες στο κεφάλι. Πολλές λιποθύμησαν, οι κάτοικοι, όσοι δεν είχαν τραυματιστεί, συνεχίζουν με περσικά και δέχονται συνεχώς χτυπήματα. Τους τραυματίες τους φροντίζουν μέχρι να πάνε στο Κέντρο Υγείας ενός νοσοκομείου που ήταν μαζί μας στο μπλόκο λέει ο Δημήτρης Σαρής, κάτοικος της Ολυμπιάδας, που από την πρώτη στιγμή βρέθηκε στο χώρο των επεισοδίων.

στο χώρο και αξιόνομοι την απειλευθήσαν των συλλεθθέντων, διαδηλώνουν, ναύπηρον, την απόφαση τους να μην επιτρέψουν ποτέ να λειτουργήσει στην περιοχή αυτή το εργοστάσιο.

«Ήρθαν τα ΜΑΤ να περάσουν στο τριπύρι, εμείς αντισταθήκαμε. Αλλά δε στήσαμε με γέρι, ούτε χτυπήσαμε κανέναν. Ένας άνδρας των ΜΑΤ

Ομήριεσαν τα ΜΑΤ χωρίς προειδοποίηση και άρχισαν να μας χτυπούν. «Ο Κίρκος, Βουκαλιές, Βισσαλιάνης» του ΠΑΣΟΚ, μας είχε προχτές στη συγκέντρωση: "να φοβόμαστε η δημοκρατία δε χτυπάει", ο κόσμος όμως τώρα κατάλαβε να χτυπάει αυτή η δημοκρατία ή όχι», λέει ο Δ. Σαρής. Ο Γιώργος Μελισσάς, νομικός συμβούλος της Επιτροπής Αγώνα, μας μιλάει για την περιληπτική φόρμα που γίνεται από τα μεγάλα κανάλια, προκειμένου να αποστηθιστεί ο αγώνας τους. «Τα μεγάλα κανάλια μας έχουν κλείσει τις πόρτες. Θέλουν να περάσουν στην κοινή γνώμη, ότι είμαστε κατά της ανάπτυξης γιατί δε θέλουμε να εργοστασια. Όχι, δεν είμαστε, αλλά μας δεν «πέρασε» η παραδείγματα δεν «πέρασε» ότι η σύμβαση με την καναδική εταιρία είναι ένα μεγάλο σκάνδαλο τονίζει ο Γ. Μελισσάς και εξηγεί: «Ακόμη και αν δεν κινούν το εργοστάσιο χροσού, τέτοιου κελαιόριου δε θα βρούμε ποτέ, ακόμη και αν κυβηθάνε το μεταλλευμα από εδώ μέχρι τον Καναδά. Αγόρασαν το μεταλλευμα που υπήρχε στοκ έξω από τα μεταλλεία και το οποίο στοιχίζει σε περισσότερα χροσού πάνω από 18 δισ. ευρώ αλλά να πήραν 11 δισ. ευρώ

ΚΚΕ

Μαζέψτε τους

Καταδική της επίθεσης και πλήρης συμπαράσταση στους κατοίκους

Το ΚΚΕ καταδικάζει την επίθεση κυβερνητικού αυτοσχεδιασμού και καλεί την κυβέρνηση να δώσει λύση. Απορριπτόμενη σε ανακοίνωση που έδωσε στη δημοσιότητα το Γραφείο Τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ. Στην ανακοίνωση αναφέρεται: «Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αφού κέρωσε με νόμο στη Βουλή το ξεπούλημα της θρυλικής περιουσίας των μεταλλείων της Κοσόωνθρας, σήμερα προχωρεί στο επόμενο βήμα. Συναινώντας στις αξιώσεις της καναδικής εταιρίας ΤΧΧ, ενέταξε τις δυνάμεις καταστολής στην υπηρεσία του μεγάλου κεφαλαίου, χτυποώντας τους κατοίκους της περιοχής, που εδώ και μήνες διαμαρτύρονται για την εγκατάσταση — λειτουργία του εργοστασίου χροσού. Το ΚΚΕ καταδικάζει την επίθεση κυβερνητικού αυτοσχεδιασμού και την απροσχημάτιστη επέμβαση των ΜΑΤ και καλεί την κυβέρνηση να δώσει λύση στο πρόβλημα».

Επίσης, στο πλευρό των κατοίκων της Ολυμπιάδας, βρέθηκε και χτες ο Γ. Κατσάρης, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ και πρώην βουλευτής Θεσσαλονίκης. «Η κυβέρνηση, θύλαως, σήμερα, στέλνοντας τα ΜΑΤ να χτυπήσουν τους κατοίκους της περιοχής, έδειξε την πραγματική "δημοκρατική ευαισθησία" της και το πραγματικό της πρόσωπο. Η γνώμη μας είναι ότι αυτή η επένδυση δεν πρέπει να γίνει. Όπως είναι φανερό, δε πρέπει πάνω από τα πτώματα των κατοίκων της περιοχής. Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να επέλθει μια λύση ενάντια στη θέληση αυτών των κατοίκων».

Η ΚΟΒ Σταυρού του ΚΚΕ, σχετικά με τα γεγονότα, σημειώνει: «Οι κινητοποιήσεις για τη μη εγκατάσταση του εργοστασίου δεν έγιναν όταν συζητήθηκε η σύμβαση στη Βουλή. Πρέπει να προχωρήσουμε έστω και αυτή την ώρα σε δυναμικότερες κινητοποιήσεις και να δοθεί πολιτική απόφαση στο πρόβλημα. Πρέπει άμεσα να ακυρωθεί η σύμβαση με την ΤΧΧ».

Την Ολυμπιάδα επισκέφτηκε και ο βουλευτής Σερρών του ΚΚΕ Σταύρος Παναγιώτης, ο οποίος συναντήθηκε με τους κατοίκους και το μέλη της Επιτροπής Αγώνα και ενημερώθηκε για τα επεισόδια. Ο βουλευτής του ΚΚΕ καταδικάζει την επίθεση και κατηγγέλλει την απόφαση της κυβέρνησης να αιματοκυλίσει την περιοχή της Ολυμπιάδας, εξυμνώντας τα συμφέροντα της πολυεθνικής. Ενημέρωσε επίσης τους κατοίκους πως το ΚΚΕ ήδη έχει καταθέσει επίσημη ερώτηση στη Βουλή σχετικά με το ξεπούλημα των Μεταλλείων Κοσόωνθρας και τα προβλήματα που τα προβλήματα που τα προβλήματα και να ανακοινώσει της περιοχής του Στραμνικικού Κόλπου από τη λειτουργία της μονάδας χροσού.

«Με αυτό πήραν όλα τα μεταλλεία, τα περισσότερα εκτός οικόπεδων, κτήρια και τα μεταλλευτικά δικαιώματα πολλών τετραγωνίων χιλιομέτρων, που μπορούν να τα εκμεταλλεύονται ως το 2087. Αυτή είναι η ουσία της σύμβασης. Είναι από τα μεγάλα σκάνδαλα».

Με «συναίνεση» ο επόμενος ξυλοδαρμός

Εκτακτική σύσκεψη για το θέμα που προέκυψε στα Μεταλλεία Κοσόωνθρας, μετά τους τελευταίους κυβερνητικούς χειρισμούς, πραγματοποιήθηκε χτες το απόγευμα στο υπουργείο Ανάπτυξης, υπό την προεδρία της Βασίλης Παπανδρέου, στην οποία συμμετείχε κυβερνητικό κλιμάκιο, μεταξύ των οποίων και ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Γ. Παπαδόπουλος. Εκτός της σύσκεψης ήταν — όπως έγινε νόμιμο — η ανευθερία εφημερίων μέσω για την επίλυση του θέματος, αφού η κυβέρνηση εμμένει στην απόψη της για την ίδρυση της μονάδας χροσού. Στα πλαίσια αυτής αποφασίστηκε να μεταβεί αρχή κυβερνητικό κλιμάκιο στη Θεσσαλονίκη, όπου και θα πραγματοποιηθεί σύσκεψη μετά του υπουργού Μακεδονίας — Θράκης, για να αποφασιστούν οι περαιτέρω ενέργειες. Για το ίδιο θέμα η υπουργός Ανάπτυξης είχε χτες τηλεφωνική επικοινωνία με τον πρόεδρο της ΝΔ Μιλτιάδη Έβερτ και του ΣΥΝ Ν. Κωνσταντινίδη, από τους οποίους εξασφάλισε τη συγκάλυψη του στην ίδρυση της μονάδας, την οποία εξάλειψαν άρχει και στη Βουλή όταν ψηφίστηκε ο σχετικός νόμος.

Παραμένουν τα οδοφράγματα

Ελευθερίοι αφενός τελικά στις 6 το απόγευμα οι 4 συλληθέντες, αφού ομαχιστήκατε σε βάρος τους διακογραφία. Οι χιλιάδες των κατοίκων που συγκεντρώθηκαν από το μεσημέρι, αιώμας μετά τη βάρβαρη επίθεση των ΜΑΤ, από αυτό το διάστημα δε σταμάτησαν να απαιτούν την άμεση αποσυρποίηση των συλληθέντων τους. Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Κοινότητας Βαράρων Γιώργο Κωτσάλη, που μίλησε στο «Ρ», με δυσκολία τα μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα κατορθώσαν να συγκρατήσουν τους εξαγριωμένους κατοίκους της περιοχής, που είχαν στείσει και από το γύρω χωριά και ήταν έτοιμοι να επιτεθούν με ασπίδες και άλλα στο γέρι στις μονάδες καταστολής. Ο πρόεδρος της Κοινότητας Βαράρων χαρακτήρισε από βάρβαρη και απαράδεκτη την επίθεση των ΜΑΤ και τόνισε πως η αντιμετώπιση πλέον μπορεί να λάβει μεγαλύτερες διαστάσεις και η εφημερίκη επίλυση του προβλήματος να είναι στο εγγύς μέλλον αδύνατη.

Σε σύσκεψη της Επιτροπής Αγώνα, που ακολούθησε αμέσως μετά την απελευθέρωση των συλληθέντων, στην Κοινότητα Ολυμπιάδας αποφασίστηκε να συνεχιστεί ο αγώνας των κοινο-

Οι συλληθέντες ανεβάνε την ένταση. Οι κάτοικοι, που στο μεταξύ έφτασε στα άκρα, τους 2.000, περιμένουν

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ

Φίλη και φίλε κάτοικοι του Στρυμονικού Κόλπου,

- Οι αρμόδιοι αγνόησαν τη φωνή της διαμαρτυρίας σου για την εγκατάσταση του εργοστασίου χρυσού στην περιοχή σου και με τις μεθοδεύσεις τους προσπαθούν να σε απογοητεύσουν και να σε πείσουν πως ο αγώνας σου είναι μάταιος. Λογαριάζουν όμως χωρίς να λάβουν υπόψη τους την **ΠΙΣΤΗ** σου και το αγωνιστικό σου **Φρόνημα**.
- Βρισκόμαστε στο τέλος της αγωνιστικής μας πορείας και όλα δείχνουν πως η μέρα της δικαίωσής σου πλησιάζει. Αρκεί να δώσεις το δικό σου παρόν στην τελευταία και πιο κρίσιμη μάχη.
- Γι' αυτό, όταν σημάνουν οι καμπάνες του συναγερμού και του **ΓΕΝΙΚΟΥ Ξεσηκωμού**, τίποτα δεν πρέπει να σταθεί εμπόδιο στο δρόμο σου προς τον τόπο της τελευταίας μάχης σου. Η **παρουσία σου** και μόνο εκεί αποτελεί την μεγαλύτερη εγγύηση για τη νίκη σου. **Κανένας** δεν θα τολμήσει να χρησιμοποιήσει βία εναντίον των χιλιάδων συγκεντρωμένων κατοίκων του Στρυμονικού Κόλπου.
- Η νίκη αυτή είναι και δική σου υπόθεση και δεν πρέπει να απουσιάσεις από την τελευταία μάχη.
- Η Επιτροπή Αγώνα σε καλεί να βρίσκεσαι σε πλήρη ετοιμότητα και σε κάθε στιγμή.
- Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία πως και εσύ επιθυμείς να γιορτάσεις με όλους μαζί τα επινίκεια.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ ΚΑΙ ΝΙΚΗ

Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ-ΒΑΡΒΑΡΑΡΑΣ